

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Opera laudabilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Jam quod alibi per cornua vires significari diximus, antiquum insuper dicitur est, *αὐτὸς ὁ*
πῦλον νεγρῶν ἔχειν, olim putassem te habuisse cornua, cum quis fortis antea habitus, spem mox
 per ignaviam fefellisset. Et Horat. de Baccho: *En addis cornua pauperi. Quem secutus Ovidius ait:*
Tunc veniunt risus, tunc pauper cornua sumit.
 Alibi vero super eodem dixerat: *In pralia tradit inermem.* Et Dialectici syllogismi speciem, *Dilemma*
 dictum, quod hinc & inde feriat, *Cornutum* appellant,
 Ad verbum
 ab Erasmo,
 Cbil. 3. cent.
 3. prob. 12.
 L. 2. carm.
 O le 16.
 Tamquam
 in expu-
 gnabile. In-
 didem.

DE SCEPTRO. CAP. XXVIII.

Sceptum Regium diademati & coronæ addere res ipsamet postulat, de quo tamen toto opere, in
 variis imaginibus insigne apud hos vel illos haberi solitum, pro loco, & signo, quod occurreret,
 multa differuimus: nunc vero super eo quædam generatim differenda sunt.

REGNUM. CAP. XXIX.

Aptissime quidem sceptrum sive virgam, hieroglyphicam esse regni, illud in Divinis literis o-
 stendit, quod sceptrum de manu Judæ non auferendum pollicetur Dominus, donec veniret qui
 mittendus erat. Regium quippe nomen in Judæis tamdiu duraturum dum veniret Christus. Nam
 & Psal. *Virga regni tui habetur*, & hujusmodi multa passim. Ponunt vero Theologi differentiam in-
 ter virgam & baculum, quod virga in Divinis literis plerisque locis sit castigationis, correctionis, &
 disciplina signum, ut virga æquitatis, baculus consolationis, auxilii, sustentationisque, ut eo loco:
Virga tua & baculus tuus ipsa me consolamur. Pro sustentaculo, Thob. *Baculum senectutis mea.* Lati-
 ni in hujusmodi significatum scipionem protulere. Invenitur & pro defensione, ut de Cleome-
 Atheniensium duce fertur, qui cum propter omnium in se odium effectus esset insanus, baculo se
 adversus insultantes muniverit.

Virga &
 baculi dif-
 ferentia.
 Fossia col-
 latio Anti-
 sthenis Vir-
 ga Homeri-
 ca & Palla-
 diæ cum suo
 baculo.

DE TORQUIBUS ET PHALERIS. CAP. XXX.

Subsecutus hinc fermo est de torquibus, phaleris, armillis, quæ præmia fuisse militaris virtutis
 Plinius, Gellius, & quidam alii tradiderunt, quippe Scinium Dentatum donatum torquibus ter &
 sexagies, phaleris vicies quinquies.

VIRTUS SOLIDA. CAP. XXXI.

Torquem aureum solidæ virtutis præmium fuisse traditum est à Vegetio, quem qui merisset,
 præter laudem duplas consequeretur annonas. Species torquium in marmore incisas Britæ
 videris cum inscriptione hujusmodi.

L. ANTONIUS L. F. FAB.
 QUADRATUS DONATUS TORQUIBUS
 ET ARMILLIS AB I. CÆSARE
 BIS.
 LEX. XX.

Bini enim hinc, & inde alteri torques cum literis, quæ vigesima eum legionis fuisse declarant: inde
 duo signa militaria quadrata, ad cognomentum ejus exprimendum, aut forte legionis nomen. Et
 species quædam candelabri in tridentis modum figurati, in medio sita, de quibus in Armis.

OPERA LAUDABILIA. CAP. XXXII.

Torquis quidem significatum aperuit Vegetius, de armillis nihil meminit, eas laudabilium ope-
 rum præmium esse indicat Adamantius, dum in ea Ezechielis verba: *Et imposui tibi armilla*

A circa manus tuas paraphrasim hujusmodi subiungit: Cum mihi dederit Deus occasionem bonorum operum armillas circumdat manibus meis. Diffundebantur ad posteros gestamina hæc, quo minores ad imitandas majorum suorum virtutes invitarentur. Hinc apud Tranquillum legas, C. Caligulam vetera familiarum insignia nobilissimo cuique adempisse, Torquato torquem, Cincinnato crinem, Pompejo Magni cognomen,

ARMILLÆ. CAP. XXXIII.

Armilla non humeris tantum decus afferebant, verum & brachia decorabant. Es vero ita dictas volunt veteres etymologici, quod antiqui humeros cum brachiis armos vocabant, inde arma, quacunque ab illis dependent, vel iis alligata sustinentur. De armillarum donis habetur apud Livium X. ab Urbe cond. post victoriam è Samnitibus ad Aquiloniam, à Papyrio quippe Sp. Nautium, Sp. Papyrium fratris F. & quatuor centuriones manipulumque hastatorum armillis aureisque coronis donatos. Idem ibi centuriones, militesque atque equites, corniculis armillisque argenteis donat. Et Decius Tribunus observatum ex obfisione præsidium Romanum, dissipataq; Samnitium castra, aurea corona ab A. Cornelio Cossio donatus. Aurea vero corona erat quæ castrensis, ex auro quippe in valli speciem fabricata, quæ dabatur ei, qui hostium castra pugnando primus introisset.

Unde Præfatus est in brachialia vocat, Armillæ etymon, & dona.

DE ADAMANTE. CAP. XXXIV.

Hinc sermonem transtulimus ad Adamantem, quo super multa vitro citroque dicta sunt, duritiam ea quæ passim prædicantur, quæque lætione laboreque tuis super acquisieras, commemorares. Verum ea, quæ tu meministi, quæque tu opte studio consecutus es, hic repetere superfluum judicavi, quare ea tantum, quæ paucissima illis ego addideram, recensebo.

Nempe ex particula privativa & duritia, domo quod indomitus.

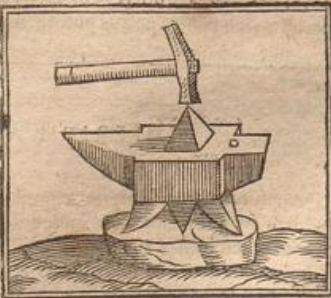
FORTITUDO. CAP. XXXV.

Non temere scilicet Adamantem pro fortitudine proponi, cui robur indomitum visque insuperabilis, nomen merito fecisset: quippe qui lima, scalpro, & malleo duritia inenarrabili resistat, quodque omnium maxime admirandum est, contra etiam ignis violentiam incolumis lapillus evadit, neque calore quidem admisso: unde Græci ex ipso nomine à re imposito, gemmam indomitam intelligi voluere. Per hanc vero eam fortitudinis virtus ostentatur, qua quis ea, quæ adversa acciderint ferendo pervincat, secundis nihil quicquam immutetur, atque, ut apud Horatium est, rebus angustis animosus atque fortis appareat, idemque vento secundissimo turgentia vela contrahere sapientia duce didicerit. Quinetiam id insitum divinitus habere fertur Adamas, ut mentem animumque gestantis vano metu liberet, ut superba etiam fortunæ responsare suadeat.

Ab Horatii i. epistola. Sic Hieremie cap. 17. peccatum Juda scriptum est stilo ferreo, in ungue Adamantia Virg. 6. Æn. Cur Adamas dicitur Pluto.

INEXPUGNABILIS. CAP. XXXVI.

Transit & in communem locum significatum hujusmodi, ut tam de animi fortitudine, quæ virtus sit, hoc est, honesti justique causa concepta, quam etiam de obturata aliqua mentis destinatione, quæ nulla queat ratione loco dimoveri, possit intelligi, eaque de causa Ditis pectora Adamantina fingi, & apud inferos solido ex Adamante portas & columnas esse, atque ita demum omnia dura & implacabilia, ejus lapilli elogio significari. Adamanta quidem Plutonium Theocritus manifeste nuncupavit Pharmaceutria:

hunc

Ἐὐδὴ ἀγρὺν καὶ ἴσιν ἀδα κινῆσαι π' ἀδάμαντα. Propterea enim dictum hoc nomine ajunt interpretes, quod durus sit & inexorabilis: ajunt enim hoc ea particulam intentionis esse, atque ita Plutonium mirum in